

РЕШЕНИЕ

№ 20402

гр. София, 17.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 10.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **10797** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр.чл. 172, ал. 5 от ЗДП.

Образувано е по жалба на В. К. Б., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез адв. Е. С. Е., против ЗППАМ № 2934 от 23.10.2023г. по чл. 171, т.1, б.“б“ от ЗДВП, издадена от мл.автоконтрольор в 03 група, 02 сектор, Отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Твърди, се че заповедта е незаконосъобразна, като издадена в нарушение на изискванията за съдържание, при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Иска се отмяната ѝ.

Жалбоподателя, редовно призован не се явява, представлява се от адв. Е. Е., която поддържа жалбата, претендира разноски по списък.

Ответникът - мл.автоконтрольор в 03 група, 02 Сектор, Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно призован за дата на с.з., не се явява и не изпраща представител.

Софийска Градска прокуратура, редовно уведомена не участва в производството.

Административен съд- София-град, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 23.10.2023 г. е съставен АУАН Серия ГА № 1082981 от 23.10.2023г. на В. К. Б. за това, че на същата дата, в [населено място] по бул Р. с посока на движение от [улица]към [улица]управлява лек автомобил М. А 45 А. 4 М. с рег.номер СВ 0210 ТВ

собственост на З. О. Р. ЕГН 77080 16402, като на бул Р., непосредствено след кръстовището с [улица] водачът преднамерено извежда автомобила който управлява извън контрол чрез презавиване довеждайки го до загуба на сцеплението на гумите с пътя, като с това си действие водачът създава опасност за другите участници в движението и пътната инфраструктура. ПРИ извършената проверка на [улица] пред номер 20 за употреба на наркотични вещества и техните аналози с техническо средство Дрегер-Д. тест 5000 с фабричен номер ARKD 0049 (проба номер 264 извършена в 22:21 ч), уредът отчетел положителен резултат за наличие на амфетамини. С деянието си жалбоподателят виновен е нарушил: чл. 104б, т.2 и чл. 5, ал.3, т.1, пр.2 от ЗДвП. Иззето е СУМПС-№[ЕИК], на водачът издаден талон за медицинско изследване номер 0150320 за МБАЛ ВМА-С. от същата дата. АУАН е предявен и връчен на Б. на 23.10.2023 г.

От материалите по делото се установява, че на 23.10.2023 г. в резултат на издадения талон за изследване е взета биологична проба от жалбоподателя във ВМА за изготвяне на медицинско изследване и съответна експертиза за наличие на наркотични вещества в кръвта на В. К. Б., ЕГН: [ЕГН].

Въз основа на съставения АУАН и на основание чл. 171, т.1, б. "б" от ЗДвП е издадена оспорваната заповед, с която на В. К. Б., ЕГН [ЕГН], е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС но за не повече от 18 месеца.

Оспорваната заповед е връчена В. К. Б. 23.10.2023г.

От представеното от Софийска районна прокуратура Постановление за прекратяване на наказателно производство от 11.07.2024г. по ДП-№1836/2023г., пр.пр.№ 45314/2023г. се установява, че производството срещу Б., за това, че на 23.10.2023 г. около 21.50 часа, в [населено място], при движение със служебния автомобил по бул. Р., полицейските служители К. Ш., Н. Ш., В. И. и Р. Р. забелязали горепосочения лек автомобил, който се движил по [улица]. На кръстовището с бул. Р. водачът направил рязка маневра и завил надясно по булеварда. След подаден светлинен и звуков сигнал водачът на автомобила бил спрял пред заведение „Х.“. Свидетелите установили самоличността на лицето-В. К. Б., ЕГН [ЕГН], като колата не била негова собственост. При извършена проверка на Б. за употреба на алкохол с техническо средство Дрегер пробата била отрицателна. Извършената проверка с техническо средство „Дрегер Д. тест 5000“ с фабр. № ARKD 0049 бил отчетен положителен резултат за употреба на амфетамин в извършената проба № 264.

В тази връзка бил съставен акт за установяване на административно нарушение Серия ГА, № 1082981 и издаден талон за медицинско изследване № 0150320 за ВМА - С..

Водачът В. Б. бил съпроводен до В. академия - С., където дал кръв и урина за изследване.

В хода на разследването е назначена и изготвена съдебно химико-токсикологична /токсикохимична/ експертиза за определяне наличието на наркотични вещества в кръвта на В. К. Б., ЕГН [ЕГН]. На предоставените проби от кръв и урина е извършено имуноаналитично изследване, което е отрицателно за

тетраhydroканабинол/метаболити, метадон, кокаин, опиати, амфетамин, метамфетамин, екстази, барбитуари и бензодиазепини. Извършена е селективна течно-течна екстракция с последваща дериватизация и инструментален GC-MS анализ По характеристични йони. Резултатът от същата е, че в предоставената за анализ кръвна проба и проба от урина не се доказва присъствие на амфетаминов тип стимуланти. В резултат е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 1836/2023 г. по описа на ОЗ РУ - СДВР, пр. пр. № 45314/2023 г. по описа на Софийска районна прокуратура, водено за престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК.

В хода на съдебното производство е изисквана и представена Съдебна химическо-токсикологична експертиза Рег.№ И-5695/14.06.2024г. на В. академия.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Процесната заповед е обжалвана пред АССГ на 06.11.2023 г. от което следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок, поради което е процесуално допустима.

Жалбата, изхождаща от В. К. Б. е подадена от надлежна страна, доколкото оспорваният акт засяга негови права. В първото съдебно заседание страните не са оспорили компетентността на съда.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган и в законоустановената писмена форма.

Доказателства от отношение компетентността на издателя на акта са приети като такива в настоящето производство и не са оспорени, а именно – Заповед № 513з-6400/07.07.2023г. на Директор СДВР и Заповед №513з-6158/02.09.2015г. на Директор на СДВР.

Съгласно чл. 22 от ЗАНН - За предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки.

По силата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДП – За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки:

1. временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач:

б) (изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., изм. - ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в

кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи;

Посочената правна норма визира като субект, на който може да бъде приложена ПАМ в очертаната хипотеза собственикът на МПС. В процесния случай, административният орган е наложил ПАМ на собственика на МПС- С. И. А..

ПАМ е наложена в хипотезата на предложение второ на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДП – на водач, който управлява моторно превозно средство след като е употребил наркотични вещества или техни аналози.

Административният орган не е изпълнил задължението си по чл.35 от АПК, да издаде индивидуалният административен акт, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая, както и задължението си за събиране на доказателства по чл. 36 от АПК, в резултат на което при издаване на акта е останал неизяснен основния факт, употребило ли е лицето упойващи вещества, при условие, че са дадени съответни проби от кръв и урина във ВМА и съответно е извършено медицинско изследване и е издадена по делото Съдебно-химикотоксикологична експертиза. Въпреки, че първоначалните данни от изследването с техническо средство са дали положителен резултат за употреба на бензодиазепини, органът е следвало да събере всички допустими доказателства, а именно да събере доказателства от лабораторния анализ на предадените за изследване проби кръв и урина от В. Б. във ВМА. Поради тази причина неизяснен в производството е останал факта, дали лицето, управлявало лекия автомобил в действителност е употребило наркотични вещества или техни аналози, за да е изпълнена хипотезата на правната норма на чл.171, т.1, б.„б“ предл. 2 от ЗДВП.

Тъй като производството се е развило в нарушение на правилата на чл.35 и чл.36 от АПК този факт е останал неизяснен, поради което и изпълнителното деяние на нарушението “управлява моторно превозно средство след употребата на наркотични вещества или техни аналози” не е доказано по правилата на чл.170 от АПК.

Нещо повече, жалбоподателят Б. е предоставил биологични проби кръв и урина във ВМА, след което се установява, че няма наличие на такива вещества. С оглед на това последиците от издадената заповед са несъизмерими и с преследваната цел, което означава, че същата е постановена в противоречие с чл. 6, ал. 5 от АПК. Също така ПАМ е издадена без органите на реда да са взели предвид резултатите от съдебно химико токсикологичната експертиза направена във ВМА, която констатира, че няма наличие на алкохол и наркотични вещества в предоставените проби кръв и урина, т.е. без да са събрани всички относими доказателства.

В резултат на изложеното Заповед за прилагане на ПАМ № 2934/23.10.2023г. по чл.171, т.1, б.,„б“, от ЗДвП г., издадена от мл.автоконтрольор в 03 група, 02 Сектор, Отдел „Пътна полиция“ СДВР е издадена в нарушение на материалния закон и в несъответствие с неговата цел, както и е издадена преди да се установят фактите и обстоятелствата за наличие на алкохол и наркотични вещества в кръвта на Б., поради което съда приема жалбата за основателна, а оспореният акт следва да се отмени като незаконосъобразен.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски в доказвания размер от 510.00 лв. за държавна такса и адвокатски хонорар за процесуално представителство.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на В. К. Б., ЕГН: [ЕГН], от [населено място], чрез адв. Е. С. Е. ЗППАМ № 2934 от 23.10.2023г. по чл. 171, т.1, б.“б“ от ЗДвП, издадена от мл. автоконтрольор в 03 група, 02 сектор, Отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на В. К. Б., ЕГН: [ЕГН], от [населено място], сумата от 510 /петстотин и десет лева/-разноски за производството.

Решението не подлежи на касационно обжалване на осн. чл.172 ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: